

nekt. Smidlertid har den Betragtning dog gjort sig gjældende hos Udvalget, at, naar der er sagt ikke alene Dagen, men ogsaa Klokkeslettet, kan det have praktiske Vanstigeligheder for Registrator at holde sig Alt efterretteligt. Man har saaledes tænkt sig det Tilfælde, at flere Breve ankom med Posten omtrent samtidig og lægges i en Brevkasse, hvor Registrator, naar han kommer paa sit Kontor — det kan jo være tidlig om Morgenen, at de ere lagte i Brevkassen, — forefinder dem, saa at det ikke let vil være muligt for ham at sige, hvad Klokkeslettet disse Breve egentlig ere ankomne, og endnu mindre vil han kunne gjøre det paa en saadan Maade, at der deraf kunde udledes en Fortrinsret for den ene Anmelder fremfor den anden, i det Tilfælde at To samtidig skulde have anmeldt det samme Varemærke. Som det vil erindres, gaar Slutningen af 1ste Stykke af § 12 ud paa, at, naar der kommer Anmeldelse af det samme Varemærke fra Flere, tilkommer Fortrinsretten den, fra hvem Anmeldelsen først er fremkommen; men det vil ikke være muligt for Registrator, har man tænkt sig, bestemt at afgjøre det under de Forhold, jeg nævnte. Naar man siger „Eiden“, indbefatter det jo baade Dagen og Klokkeslettet, om virkelig Klokkeslettet skulde kunne noteres. „Eiden“ er jo et Udtryk, som paa den ene Side er saa ampelt, at man ikke behøver nøie at holde sig til Klokkeslettet, naar man ikke kan det, men paa den anden Side ogsaa tilstøder at notere Klokkeslettet med den allerførste Nødtagthed, naar det er muligt. Til § 6 har det Flertal, som staar nævnt, stillet Ændringsforslaget under Nr. 8, som gaar ud paa, at efter Nr. 4 i § 6 indsættes et nyt Nr. 5, saaledes lydende: „Naar det samme Varemærke allerede tidligere behørig er anmeldt af en Anden“, og at Paragrafens sidste Stykke skal udgaa. Dette Forslag gaar ud paa at føre Lovforslaget i saa Henseende tilbage til den Stikkelse, hvori det i forrige Samling blev vedtaget af Landstinget. Landstinget indsatte dengang en Bestemmelse, der svarer ganske til, hvad Flertallet nu foreslaar, at der skal indføres i Loven. Tvøvrigt staar dette Ændringsforslag i nogen Forbindelse med Ændringsforslaget til § 7 under Nr. 11. Der blev i Landstinget ført en Meningsudveksling angaaende det Spørgsmaal, som der her er Tale om, men Flertallet har ikke kunnet overbevise sig om Andet, end at det vil være det Ænsteligste at bibeholde den Bestemmelse, som Landstinget har indsat. Den Omredaktion af Paragrafen, som har fundet Sted i det Forslag, der i denne Samling er forelagt Folkethinget, hidrører fra et Ændringsforslag, som i forrige Samling fremsattes af et Mindretal i dette Thing, og det Spørgsmaal, som der her staar forskellige Meninger imellem, er det, om Registrator skal have Besøielse til, naar han finder, at det Varemærke, som forlanges indregistreret, allerede er indregistreret for en Anden, da at negte Indregistreringen, eller om Registrators Besøielse kun skal gaa dertil, at han gjør Bedkommende, der forlanger Indregistreringen, opmærksom paa, at Varemærket allerede er indregistreret for en Anden, men at Registrators Besøielse ikke gaar videre, saaledes at Bedkommende, naar han ikke vil agte paa Registrator, da kan tiltrødse sig, at Mærket bliver indregistreret. Forsaavidt det nu i de Motiver, der ledsage det iaar forelagte Lovforslag med Hensyn til dette Punkt, siges, at det formentlig vil medføre praktiske Ulemper, desom man vil forlange af Registrator, at han skal negte at registrere et saadant Varemærke, som altsaa allerede tidligere er indregistreret, og at det navnlig vilde være et uovertommeligt Arbejde for Registrator at forvisse sig om, hvorvidt et saadant Varemærke tidligere var indregistreret eller ikke, og endelig at det ikke bør være noget Dvrighedsanliggende, men tilkommer Domstolene her at træffe den endelige Afgjørelse, har Flertallet for sit Bedkommende ikke kunnet anse disse Betragtninger i Motiverne som afgjørende for sig. Svad først angaar den Betragtning, at det ikke bør være et Dvrighedsanliggende, men tilkommer Domstolene at afgjøre, om et Varemærke bør indregistreres eller ikke, ser Flertallet ikke rettere, end at saaledes stiller Sagen sig ogsaa efter Lovforslaget, saaledes som det vil komme til at lyde, naar Flertallets Forslag vedtages. Der staar udtrykkelig i dettes § 6 den Regel, at, naar Anmelderen finder sin Ret krænkert ved Regtelsen, kan han indanke Registrators Beslutning herom for Indenrigsministeren, som da afgjør Sagen, dog uden at Paagjældendes Udgang til at faae Sagen afgjort ved Domstolene derved indskrænkes. Den, som altsaa tror sin Ret krænkert, vil altid, hvis han ikke kan faae den frem ved at bevare sig til Indenrigsministeren, kunne recurrere til Domstolene, saaledes at det dog tilsidst bliver disse, hos hvem Afgjørelsen kommer til at ligge med Hensyn til disse Spørgsmaal, som der her kan strides om. Flertallet kan derfor ikke finde, at den Bemærkning i Motiverne, som jeg nævnde, egentlig er tilsvarende. Med Hensyn fremdeles til, at det skulde være et uovertommeligt Arbejde for Registrator, er Flertallet af den Mening og tror, at det maa erkjendes rigtigt, at der vistnok ikke er Nogen, der er bedre orienteret i Varemærkernes Registrering i det Hele end Registrator. Han beskæftiger sig jo bestandig med dette Anliggende og maa altid forudsættes at være orienteret i Registret, sidetmindste have meget lettere ved at orientere sig deri end en Anden, der ellers aldeles ikke beskæftiger sig dermed, men nu skal til at gennemse det og undersøge det, for at se, om et saadant Varemærke, som han forlanger indmeldt, allerede maatte være indregistreret, og jeg ser heller ikke bedre, end at det i Motiverne til det i denne Samling forelagte Lovforslag ligesvem erkjendes, at Registrator er

ret for en Anden, da at negte Indregistreringen, eller om Registrators Besøielse kun skal gaa dertil, at han gjør Bedkommende, der forlanger Indregistreringen, opmærksom paa, at Varemærket allerede er indregistreret for en Anden, men at Registrators Besøielse ikke gaar videre, saaledes at Bedkommende, naar han ikke vil agte paa Registrator, da kan tiltrødse sig, at Mærket bliver indregistreret. Forsaavidt det nu i de Motiver, der ledsage det iaar forelagte Lovforslag med Hensyn til dette Punkt, siges, at det formentlig vil medføre praktiske Ulemper, desom man vil forlange af Registrator, at han skal negte at registrere et saadant Varemærke, som altsaa allerede tidligere er indregistreret, og at det navnlig vilde være et uovertommeligt Arbejde for Registrator at forvisse sig om, hvorvidt et saadant Varemærke tidligere var indregistreret eller ikke, og endelig at det ikke bør være noget Dvrighedsanliggende, men tilkommer Domstolene her at træffe den endelige Afgjørelse, har Flertallet for sit Bedkommende ikke kunnet anse disse Betragtninger i Motiverne som afgjørende for sig. Svad først angaar den Betragtning, at det ikke bør være et Dvrighedsanliggende, men tilkommer Domstolene at afgjøre, om et Varemærke bør indregistreres eller ikke, ser Flertallet ikke rettere, end at saaledes stiller Sagen sig ogsaa efter Lovforslaget, saaledes som det vil komme til at lyde, naar Flertallets Forslag vedtages. Der staar udtrykkelig i dettes § 6 den Regel, at, naar Anmelderen finder sin Ret krænkert ved Regtelsen, kan han indanke Registrators Beslutning herom for Indenrigsministeren, som da afgjør Sagen, dog uden at Paagjældendes Udgang til at faae Sagen afgjort ved Domstolene derved indskrænkes. Den, som altsaa tror sin Ret krænkert, vil altid, hvis han ikke kan faae den frem ved at bevare sig til Indenrigsministeren, kunne recurrere til Domstolene, saaledes at det dog tilsidst bliver disse, hos hvem Afgjørelsen kommer til at ligge med Hensyn til disse Spørgsmaal, som der her kan strides om. Flertallet kan derfor ikke finde, at den Bemærkning i Motiverne, som jeg nævnde, egentlig er tilsvarende. Med Hensyn fremdeles til, at det skulde være et uovertommeligt Arbejde for Registrator, er Flertallet af den Mening og tror, at det maa erkjendes rigtigt, at der vistnok ikke er Nogen, der er bedre orienteret i Varemærkernes Registrering i det Hele end Registrator. Han beskæftiger sig jo bestandig med dette Anliggende og maa altid forudsættes at være orienteret i Registret, sidetmindste have meget lettere ved at orientere sig deri end en Anden, der ellers aldeles ikke beskæftiger sig dermed, men nu skal til at gennemse det og undersøge det, for at se, om et saadant Varemærke, som han forlanger indmeldt, allerede maatte være indregistreret, og jeg ser heller ikke bedre, end at det i Motiverne til det i denne Samling forelagte Lovforslag ligesvem erkjendes, at Registrator er